

Αγωνιστική Σύσπειρωση

Νέας Σμύρνης

Αυτόνομα σχολεία;

Δυστυχώς έχουμε φτάσει στο σημείο όπου αυτό που κάποτε το διαβάζαμε πίσω από τις λέξεις πλέον να το ακούμε ευθαρσώς: Αυτονόμηση των σχολικών μονάδων.

Η τομεάρχης Παιδείας της Ν.Δ κα Κεραμέως πολύ πρόσφατα προέβη στη δήλωση: «Θα επιδιώξουμε να έχουμε σχολεία που θα είναι πιο ελεύθερα και πιο αυτόνομα, τα οποία δεν θα ελέγχονται ασφυκτικά, σε κάθε τους κίνηση, από ένα υπερσυγκεντρωτικό υπουργείο Παιδείας».

(Αντιγράφουμε από το Δημήτρη Τσιριγώτη, Φυσικό)

Ας μην έχουμε καμία αμφιβολία ότι η δήλωση αυτή εννοεί την πλήρη διοικητική και οικονομική αυτονόμηση των σχολικών μονάδων. Αν συμβεί κάτι τέτοιο θα αποτελέσει τον Αρμαγεδδώνα του δημοσίου σχολείου και μια σύγχρονη «Κλαυθμώνος» για τους εκπαιδευτικούς.

Πρέπει να δούμε την αλήθεια κατάματα πριν μας προλάβουν οι εξελίξεις. Αυτόνομο σχολείο σημαίνει ιδιωτικοποιημένο σχολείο. Σημαίνει σχολείο επιχείρηση που προσπαθεί να προσελκύσει πελάτες (μαθητές και γονείς), που αναζητά οικονομικούς πόρους για να επιβιώσει και που οι εκπαιδευτικοί του δεν είναι πλέον μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι αλλά συμβασιούχοι. Ας μην παραμυθιαζόμαστε για την δήθεν συνταγματικά κατοχυρωμένη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων.

Το Σύνταγμα όντως προβλέπει την μονιμότητα εφόσον όμως οι οργανικές θέσεις υφίστανται. Αν οι οργανικές θέσεις καταργηθούν τότε οι υπάλληλοι απολύονται. Θυμηθείτε μόνο τι έγινε το 2013 με την διαθεσιμότητα 2500 καθηγητών των ΕΠΑΛ. Και ξέρετε πόσο εύκολο είναι να καταργηθούν όλες οι οργανικές θέσεις μαζί; Πανεύκολο, αρκεί οι οργανικές θέσεις των εκπαιδευτικών που σήμερα υπάγονται όλες στο υπουργείο Παιδείας να περάσουν στα σχολεία.

Τότε αλήθεια τι θα συνέβαινε με τους εκπαιδευτικούς που θα ανήκαν σε ένα σχολείο που θα αναγκαζόταν να κλείσει ή θα είχε μείωση τμημάτων; Μέχρι σήμερα αυτοί οι εκπαιδευτικοί χαρακτηρίζονται « υπεράριθμοι» και το υπουργείο Παιδείας είναι υποχρεωμένο να τους εξασφαλίσει νέο σχολείο για να εργαστούν και μάλιστα κατά

προτεραιότητα. Αν γίνει υπαγωγή των οργανικών θέσεων κατευθείαν στα σχολεία αυτοί οι εκπαιδευτικοί απλά θα απολύονται.

Για εκείνους που θεωρούν όλα αυτά κινδυνολογίες απλά τους προτρέπω να ρίξουν μια ματιά στη διεθνή πραγματικότητα, σε χώρες που εφαρμόζονται αντίστοιχες νεοφιλελεύθερες πολιτικές λειτουργίας αυτόνομων σχολείων (charter schools) όπως στις ΗΠΑ, Αγγλία, Αυστραλία, Γερμανία και πολλές άλλες.

Πραγματικά περιμένουμε κάτι διαφορετικό από τους εγχώριους εκφραστές του νεοφιλελευθερισμού; Είναι κοροϊδία να βγαίνουν και να υποκρίνονται ότι τάχα κόπτονται για το μέλλον της δημόσιας εκπαίδευσης ενώ η βασική γραμμή του νεοφιλελευθερισμού είναι η εξής: δραματική μείωση των δημόσιων δαπανών (κατάργηση κοινωνικού κράτους, δημόσιας παιδείας και υγείας) μιας και οι κοινωνικές παροχές θεωρούνται από εκείνους ως η πηγή κάθε κακού της οικονομίας και η γενεσιουργός αιτία δημόσιου χρέους.

Πως λειτουργεί ένα αυτόνομο σχολείο (με βάση τη διεθνή εμπειρία)

Στους γονείς κάθε μαθητή δίνεται ένα ποσό με τη μορφή κουπονιού (school voucher) που αντιστοιχεί στα σχολικά έξοδα φοίτησης του μαθητή για ένα έτος. Αξίζει να θυμηθούμε ότι στο 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ιδιωτικών Εκπαιδευτηρίων που έγινε στη χώρα μας το Φλεβάρη του 2014 και που παραβρέθηκε ο τότε υπουργός Παιδείας ουσιαστικά έγινε εισήγηση της εφαρμογής του εκπαιδευτικού κουπονιού η οποία πιθανά θα είχε προχωρήσει αν δεν είχαμε πάει σε πρόωρες εκλογές το 2015. Οι γονείς λοιπόν έχουν το δικαίωμα να καταθέσουν το voucher και να εγγράψουν το παιδί τους σε οποιοδήποτε σχολείο της αρεσκείας τους χωρίς τον περιορισμό της εγγύτητας της οικίας που ισχύει σήμερα (ελεύθερη επιλογή σχολείου-free school choice).

Μάλιστα τους δίνεται το δικαίωμα να επιλέξουν και ιδιωτικό σχολείο αρκεί να πληρώσουν από την τσέπη τους τυχόν διαφορά που προκύπτει στα δίδακτρα (δεν είναι τυχαίο που οι σχολάρχες των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων ποθούν διακαώς και προωθούν το voucher).

Για να μπορούν οι γονείς να αναζητούν το καλύτερο σχολείο για το παιδί τους έχουν πρόσβαση σε μια βάση δεδομένων (ιστοσελίδα) με όλα τα σχολεία της χώρας που παρέχουν πληροφορίες σε κοινή θέα για τις επιδόσεις των μαθητών του κάθε σχολείου, για τον προϋπολογισμό του κάθε σχολείου, για τους εκπαιδευτικούς, για τις δράσεις και τα project του σχολείου, για τις εθνικότητες των μαθητών, για τις συνεργασίες με ιδιωτικές επιχειρήσεις και τους χορηγούς και για την εξοικονόμηση των πόρων.

Δηλαδή οι γονείς με μερικά κλικ στο διαδίκτυο έχουν μπροστά τους την εικόνα του κάθε σχολείου. Για να μπορούν όμως τα στοιχεία αυτά να θεωρούνται πραγματικά και όχι διαφημιστική προπαγάνδα κάθε σχολείου που έχει σκοπό να προσελκύσει πελάτες(μαθητές) πρέπει η μέτρηση τους να έχει γίνει με δήθεν αντικειμενικές μεθόδους:

α) Αξιολόγηση των εκπαιδευτικών : Κάθε εκπαιδευτικός πρέπει να έχει τιμαριθμοποιημένη αξία.

β) Η αξιολόγηση των μαθητών με τη χρήση της τράπεζας θεμάτων έχει σαν σκοπό να σταθμίσει τις επιδόσεις των μαθητών ανά σχολείο αλλά και ατομικά.

γ) Η αυτοαξιολόγηση σχολικής μονάδος έχει σαν σκοπό να αποτιμήσει την αξία κάθε σχολείου και να το κατηγοριοποιήσει.

Στην αρχή κάθε εκπαιδευτικού έτους ο κάθε διευθυντής σχολείου θα πηγαίνει στην τράπεζα με τα voucher που θα έχει καταφέρει να μαζέψει και θα τα εξαργυρώνει σε χρήματα. Με τα χρήματα αυτά θα πρέπει να καλύψει όλα τα λειτουργικά έξοδα του σχολείου του (μισθοί εκπαιδευτικών, ρεύμα, νερό, τηλέφωνο, κτιριακή συντήρηση ,πετρέλαιο, εξοπλισμός εποπτικών μέσων κ.α). Κοντολογίς το κάθε σχολείο θα έχει το δικό του budget (ανάλογα με τον αριθμό των εγγραφών) και με αυτό θα πρέπει να καλύπτει όλα τα λειτουργικά έξοδα για ένα έτος, σα να ήταν μια αυτόνομη επιχείρηση.

Φυσικά σε ένα τέτοιο σχολείο-επιχείρηση οι ρόλοι όλων είναι διαφορετικοί:

Ο διευθυντής έχει ένα ρόλο CEO (διευθύνων σύμβουλος). Οι εκπαιδευτικοί σε ρόλο πωλητών. Οι μαθητές και οι γονείς τους σε ρόλο πελατών. Οι χορηγοί και οι ιδιώτες που θα εξασφαλίζουν έξτρα οικονομικούς πόρους στο σχολείο διαδραματίζουν έναν ρόλο μετόχου.

Ένα αυτόνομο σχολείο τείνει να απολέσει τον εκπαιδευτικό του ρόλο και αποκτά όλα τα χαρακτηριστικά μιας επιχείρησης. Τα πάντα γίνονται με σκοπό να προσελκύσουν νέους πελάτες. Γίνεται επιλογή μαθητών που θα εγγραφούν στο σχολείο ώστε να μπορούν να πετυχαίνουν υψηλές βαθμολογίες στις σταθμισμένες εξετάσεις με τράπεζα θεμάτων με σκοπό το καλό όνομα του σχολείου. Οι μέτριοι και οι αδύναμοι μαθητές είναι ανεπιθύμητοι. Οπότε

τελικά φτάνουμε στο σημείο να υπάρχουν δύο κατηγορίες σχολείων: εκείνα με τους άριστους μαθητές και εκείνα με τους αδύναμους μαθητές.

Παρόλο που τα αυτόνομα σχολεία έρχονται με σύνθημα: «όλοι έχουν δικαίωμα σε ένα καλύτερο σχολείο» στην πραγματικότητα οξύνουν στα άκρα τις κοινωνικές ανισότητες. Τα αυτόνομα σχολεία που δεν έχουν μεγάλη ζήτηση και δεν κατορθώνουν να μαζέψουν αρκετούς μαθητές απλά κλείνουν και οι εκπαιδευτικοί απολύονται. Οι προσλήψεις και οι απολύσεις και το ύψος του μισθού των εκπαιδευτικών περνάνε στην δικαιοδοσία του συμβουλίου του σχολείου που απαρτίζεται από τον διευθυντή, το σύλλογο γονέων, τον σύλλογο διδασκόντων και τους χορηγούς του σχολείου.

Το χειρότερο από όλα είναι ότι τα αυτόνομα σχολεία έρχονται να δελεάσουν τους γονείς που προέρχονται από τα χαμηλά ή μεσαία οικονομικά στρώματα αφού εκμεταλλεύονται τον διακαή πόθο τους να στείλουν τα παιδιά τους σε ένα καλό σχολείο και να αποδράσουν κοινωνικά. Οποία πλάνη φυσικά την οποία συνειδητοποιούν όταν πια είναι πολύ αργά και αφού διαπιστώσουν ότι πρόκειται για μια λαμπερή φούσκα. Σημειωτέον, τα αυτόνομα σχολεία δεν απευθύνονται στις οικονομικά εύρωστες οικογένειες οι οποίες μπορούν έτσι και αλλιώς να στείλουν τα παιδιά τους στα πιο ακριβά ιδιωτικά σχολεία.

Έρχεται «Κλαυθμώνος» για τους εκπαιδευτικούς αν δεν αντιδράσουμε συλλογικά
Συνάδελφοι, έχοντας καταναλώσει πολλές ώρες στο ψάξιμο για πληροφορίες με το τι έχει συμβεί σε άλλες χώρες όπου επιχειρήθηκε η αυτονόμηση των σχολικών μονάδων ένα πράγμα μπορώ να πω με σιγουριά: πολύ φοβάμαι ότι αν δεν αντιδράσουμε συλλογικά θα βρεθούμε μπροστά σε μια αναβίωση της «Κλαυθμώνος».

.....
Αν εμείς οι εκπαιδευτικοί έχουμε μια νοοτροπία απλού υπαλλήλου και βλέπουμε το σχολείο ως το χώρο που απλά κάνουμε τη δουλειά μας και που εφαρμόζουμε χωρίς καμία άποψη οτιδήποτε αποφασίζεται από τις προϊστάμενες αρχές και όχι ως ένα ευρύτερο πεδίο κοινωνικών και πολιτικών διεκδικήσεων και αλλαγών για ένα καλύτερο μέλλον της κοινωνίας μας, μήπως τότε, χωρίς να το συνειδητοποιούμε, έχουμε ήδη από μόνοι μας τοποθετήσει τους εαυτούς μας σε ένα ρόλο κοντινό με εκείνον που οι εχθροί του δημόσιου σχολείου θα ήθελαν να μας δώσουν;

Για αρχή λοιπόν ας ξεκινήσουμε με μικρά βήματα μιλώντας μεταξύ μας για θέματα που μας αφορούν όλους και μας καίνε. Μετά ας μάθουμε να στεκόμαστε κριτικά απέναντι στις αποφάσεις της διοίκησης και να ενημερωνόμαστε πριν τις εφαρμόζουμε. Τέλος το πιο σημαντικό: ας πάμε στις συνδικαλιστικές μας συνελεύσεις. Κάποιοι, μην νομίζετε, μας μετράνε. Μόνο αν μετρήσουν πολλούς και συνειδητοποιημένους δεν θα τολμήσουν να μας επιτεθούν. Αλλιώς ραντεβού στην Κλαυθμώνος...

ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ,

Στηρίξτε-ψηφίστε Αγωνιστική Συσπείρωση

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

Αγιοπετρίτη Μαριέττα (νηπιαγωγός, 4^ο Νηπ. Νέας Σμύρνης)

Βλάχου Βούλα (νηπιαγωγός, 5^ο Νηπ. Νέας Σμύρνης)

Καραμπά Σοφία (δασκάλα, 2^ο Δημ.Σχ. Νέας Σμύρνης)

Μελαμπιανάκη Ζέττα (δασκάλα, 7^ο Δημ. Σχ. Νέας Σμύρνης)

Πενταγιώτη Αλεξάνδρα (δασκάλα, 7^ο Δημ. Σχ. Νέας Σμύρνης)

Ποταμιάνου Νάσια (δασκάλα Γαλλικών, 1^ο,2^ο,5^ο Δημ. Σχ. Νέας Σμύρνης)

Ραμπαβίλα Κωνσταντίνα (δασκάλα Γερμανικών στο 1^ο,3^ο,7^ο,12^ο Δημ. Σχ. Νέας Σμύρνης)

Συρρής Μιχάλης (δάσκαλος, ΚΕΔΔΥ Δ Αθήνας)

Τσαχουρίδου Κυριακή (δασκάλα, 2^ο Δημ. Σχ. Νέας Σμύρνης)